

واژه ها در واژه ها منحل میشوند، نه در تیزاب

طایفه وتبار تیزابیان و تبر بدستان در طول تاریخ به گونه های مختلف سعی کرده اند تا زبان انسان خرد ورز را دو باره در کامش فرو برند، اگر که نتوانند از پس سرش بیرون بیاورند. گاهی با نوشانیدن جام زهر شوکران، زمانی هم با به صلیب کشیدن و چهار میخ کردن، گاهی هم قتل عام کردن و به فرق بر زمین فرو بردن و زمانی هم با سر بریدن و گلو دریدن و یا هم پولیگون برپا کردن، همه و همه دشمنی با یک چیز بوده است. دشمنی با واژه ها و اندیشه ها. شاید این تبر بدستان فکر کرده اند که اگر همه چیز در تیزاب منحل و منهدم شدنی است پس واژه ها و اندیشه ها را هم میتوان توسط تیزاب منحل و نابود ساخت. مسلماً که میشود گوشت و پوست و استخوان انسان اندیشمند را در تیزاب جهالت و شرارت منحل و منهدم ساخت، که این کار کم هم اتفاق نیافتاده است و نه هم هیچ امیدی است که در آینده اتفاق نیافتد. میشود چشمانش را کور و نا بینا ساخت تا دیگر توان دیدن جنایت و بربریت را نداشته باشد، زبانش را از حلقش برید و گلویش را درید تا دیگر توان گفتن یک واژه را هم نداشته باشد و از درد نگفتن در خود بیچد و نابود شود. میشود دستانش را با تلوار ستم از بند جدا کرد تا دیگر او را یارای نوشتن نباشد. اما و صد اما، واژه ها و اندیشه ها را نمیتوان در قفس کرد. واژه و اندیشه ها را نه میشود زندانی کرد و نه هم در تیزاب جهالت قابل حل شدن هستند. نه سرش را با تلوار میشود از تنش جدا ساخت و نه هم هیچ تبری توان ریشه کن کردن آنرا دارد. تبر ها و تلوار ها را زنگ زمان میخورد و میپوسند و میشکنند و تیزاب ها هم میخشکنند. اما واژه ها و اندیشه ها یک بار که خلق شدند و هستی پیدا کردند، دیگر هیچ نوع تیزابی توان نابود کردن آنها را ندارد.

این طایفه ی جاهل که هنر زبان بریدن و گلو دریدن را بسیار خوب آموخته اند شاید نمیدانند که واژه ها و اندیشه ها نه گلو دارند تا دریده شود، نه خون دارند تا نوشیده شود و نه هم گوشت و پوست و استخوان دارند تا در تیزاب جوشانیده شود.

واژه ها و اندیشه ها از جنس دیگر اند و دنیای دیگری دارند. نه با تیزاب نابود میشوند و نه هم با گذشت هفتاد یا هشتاد سال عمر شان مانند انسان ها به پایان میرسد.

واژه ها و اندیشه ها مانند امواج صوتی و در واقعیت از جنس این امواج اند و یک بار که تولید شدند برای همیشه در رهرو تاریخ در رفت آمد میباشند و خود را در همه جا انتشار میدهند. نه زمان و نه هم

مکان آنها را از حرکت باز نگه داشته میتواند، گرچه شاید زمانی این حرکت کند و گاهی هم تند باشد. اما هر نوع کوششی در نابودی و بی جان ساختن اندیشه ها به قوت و توانایی آنها خواهد افزود. خرد ستیزان و بد خواهان اندیشه ها باید بدانند که در هر پسخانه و زیر خانه که خود را پنهان کنند این امواج آنها را پیدا خواه کرد. و هیچ در و دیوار آهنی و یا سنگی مانع انتشار آنها نخواهد شد. مگر اینکه با اندیشه ها و خردورزی به جنگ اندیشه ها رفت و واژه ها را با واژه ها کم اثر و یا بی اثر ساخت. هنری که هنوز نیاموخته ایم، و باید آموخت.

m_rahim30@homtmail.com